

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1428
София, 16.02.2022

Вписано в регистъра на	
Съда под №	1214351
Люксембург, дата: 23.02.2022	
За Секретар, по пълномощие	
<i>РЦ</i>	
Факс / E-mail:	Радостина Стефанова-Камилева
Подадено на: 22.02.22	Администратор

Върховният административен съд на Република България - Първо отделение, в закрито заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: БИСЕР ЦВЕТКОВ
ЧЛЕНОВЕ: ПЕТЯ ЖЕЛЕВА
КАМЕЛИЯ СТОЯНОВА

при секретар
на прокурора
от съдията
по адм. дело № 10467/2021.

КАМЕЛИЯ СТОЯНОВА

и с участието
изслуша докладваното

Административно дело № 10467/2021 г. по описа на Върховния административен съд е образувано е по касационна жалба от „БТК“ ЕАД срещу решение № 3215/18.05.2021 г., постановено по адм.д. № 3213/2020 г. по описа на Административен съд София град, с което е отхвърлена жалбата на „БТК“ ЕАД срещу акт за прихващане или възстановяване № П29002919018298-004-001/05.12.2019 г., издаден от главен инспектор по приходите в ТД на НАП „Големи данькоплатци и осигурители“, потвърден с решение № 266 от 18.02.2020 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ София. С резолюция за извършване на проверка по прихващане или възстановяване № П-29002919018298-ОРП-001/28.01.2019 г., издадена от началник на сектор в ТД на НАП „Големи данькоплатци и осигурители“, е било възложено извършването на проверка на „БТК“ ЕАД. Резолюцията е била издадена по повод подадено по реда на чл. 129, ал. 1 от ДОПК искане за прихващане или възстановяване, вх. № 26-Б-787/18.01.2019 г., с което дружеството е поискало възстановяване на ДДС, начислен на основание чл. 79 от ЗДДС, общо в размер на 1 304 090, 56 лв., представляващ приспадна данъчен кредит при бракуване на материални запаси и дълготрайни материални активи. В хода на произнасяне по съществуващото на спора Върховният административен съд в настоящия тричленен състав на първо отделение установява обстоятелството, че за разрешаването на правния спор е необходимо тълкуване на правото на Европейския съюз и по-конкретно на разпоредбите на член 184 – чл. 187 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност, наричана по-нататък Директива 2006/112/ЕО. Във връзка с така установената необходимост Върховният административен съд, първо отделение в настоящия съдебен състав смята за необходимо и полезно да отправи до Съда на

Европейския съюз преюдициално запитване относно тълкуването на приложимите според него правни норми от посочената директива. По тези съображения съдът формулира съдържанието на преюдициалното запитване както следва:

I. Страни по делото:

Касатор – „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 115и, представляван от адвокат Орлин Петров Хаджийски.

Ответник по касационната жалба - директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ София, представляван от юрисконсулт Манчева.

II. Предмет на делото.

Производството пред Върховния административен съд, първо отделение е касационно. Административно дело № 10467/2021 г. по описа на Върховния административен съд е образувано по касационна жалба от „БТК“ ЕАД срещу решение № 3215/18.05.2021 г., постановено по адм.д. № 3213/2020 г. по описа на Административен съд София град, с което е отхвърлена жалбата на „БТК“ ЕАД срещу акт за прихващане или възстановяване № П29002919018298-004-001/05.12.2019 г., издаден от главен инспектор по приходите в ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, потвърден с решение № 266 от 18.02.2020 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ София. С резолюция за извършване на проверка по прихващане или възстановяване № П-29002919018298-ОРП-001/28.01.2019 г., издадена от началник на сектор в ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, е било възложено извършването на проверка на „БТК“ ЕАД. Резолюцията е била издадена по повод подадено по реда на чл. 129, ал. 1 от ДОПК искане за прихващане или възстановяване вх. № 26-Б-787/18.01.2019 г., с което дружеството е поискало възстановяване на ДДС, начислен на основание чл. 79 от ЗДДС, общо в размер на 1 304 090, 56 лв., представляващ приспаднат данъчен кредит при бракуване на материални запаси и дълготрайни материални активи.

III. Фактическа обстановка

1. „БТК“ ЕАД е доставчик на телекомуникационни услуги – мобилни и фиксирани услуги, интернет, сателитна и интерактивна телевизия и други телекомуникационни услуги. Дружеството също така продава на клиентите си различни мобилни комуникационни устройства, например мобилни телефони, таблети, мобилни компютри, и друга развлекателна техника, например телевизори, които са нужни или спомагат за ползването на услугите му. Предметът на дейност на дружеството е изграждане, използване, поддържане на обществени далекосъобщителни мрежи и информационни системи на

територията на Република България, както и за предоставяне на далекосъобщителни услуги чрез тях, предоставяне на международни обществени далекосъобщителни услуги, изграждане на частни мрежи и др.

2. В периода октомври 2014 г. – декември 2017 г. „БТК“ ЕАД е извършило корекции на ползван ДДС кредит на основание чл. 79, ал. 3 от ЗДДС, в редакцията му в сила до 31 декември 2016 г. и чл. 79, ал. 1 от ЗДДС, в сегашната му редакция. Корекциите са направени във връзка с бракуване/изваждане от употреба на дълготрайни активи – корекции на ДДС кредит общо в размер на 1 002 345, 22 лв. и материални запаси – в размер общо на 301745, 36 лв. Причините за бракуване/изваждане от употреба са следните:

-замяна на изхабени/дефектни/неработещи/негодни за употреба/остарели като технология устройства, съоръжения и оборудване (например предаватели и други апарати от базови станции и друго техническо оборудване, крайни устройства като мобилни телефони и таблети, телевизионни приемници и кутии), с нови модернизирани такива

-замяна на мебели, подобрения и рекламни материали, които вече не могат да бъдат ползвани поради промяна във визията на търговските площи/магазини или рекламната кампания

-устройства и стоки, които не могат да бъдат реализирани на пазара, например остарели модели на мобилни телефони и таблети, такива с недобър търговски вид.

При бракуването са следвани определени утвърдени процедури. Бракуването е ставало в резултат на предложение, направено в ИТ системата на дружеството и е извършвано с протокол за брак, който се одобрява от комисия, и опис на бракуваните активи/материални запаси. Бракуването оборудване е събирано в склад на дружеството и при достигане на определено количество е изнасяно за скрап, като е предавано с приемо-предавателен протокол и кантарна бележка на външни дружества, с които „БТК“ ЕАД има сключени договори. Корекциите на ДДС кредит са ставали с издаване на протоколи по чл. 117 от ЗДДС и отразяването им в съответната месечна ДДС декларация на дружеството.

3. С подадено по реда на чл. 129, ал. 1 от ДОПК искане за прихващане или възстановяване, вх. № 26-Б-787/18.01.2019 г., „БТК“ ЕАД е поискало възстановяване на ДДС, начислен на основание чл. 79 от ЗДДС, общо в размер на 1 304 090, 56 лв., представляващ приспаднат данъчен кредит при бракуване на материални запаси и дълготрайни материални активи. Съобразно искането на търговското дружество, внесеният ДДС е недължимо внесен, тъй като нормата на чл. 79 от ЗДДС е неправилно възприела разпоредбата на чл. 185, ал. 2 от Директива 2006/112, доколкото тази разпоредба постановява да не се прави корекция на ползвания данъчен кредит в случай на унищожаване, погиване на вещ, надлежно доказани, или потвърдени, докато дружеството е направило корекция на ползвания данъчен кредит.

4. С резолюция за извършване на проверка по прихващане или възстановяване № П-29002919018298-ОРП-001/28.01.2019 г., издадена от началник на сектор в ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, е било

възложено извършването на проверка на „БТК“ ЕАД. Резолюцията е била издадена по повод подадено по реда на чл. 129, ал. 1 от ДОПК искане за прихващане или възстановяване вх. № 26-Б-787/18.01.2019 г., с което дружеството е поискало възстановяване на ДДС, начислен на основание чл. 79 от ЗДДС, общо в размер на 1 304 090, 56 лв., представляващ приспаднат данъчен кредит при бракуване на материални запаси и дълготрайни материални активи. С акт за прихващане или възстановяване № П-29002919018298-004-001/05.12.2019 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, искането на „БТК“ ЕАД за възстановяване на сума в размер на 1 304 090, 56 лв., представляваща ДДС, начислен по чл. 79 от ЗДДС, в размер на приспаднат данъчен кредит при бракуване, е определено като неоснователно. Органите по приходите са мотивирали разбирането си с чл. 79, ал. 3 от ЗДДС за периода 2014 г. – 2016 г. (съгласно който регистрирано лице, което изцяло или частично е приспаднало данъчен кредит за произведени, закупени, придобити или внесени от него стоки, при

унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоките, както и при промяна на предназначението им, за което вече не е налице право на приспадане на данъчен кредит, начислява и дължи данък в размер на приспадания данъчен кредит), и с чл. 79, ал. 1 от ЗДДС за периода 2017 г. (съгласно който регистрирано лице, което изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност, е приспаднало данъчен кредит за произведена, придобита или внесена от него стока, при унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоката начислява и дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит). Това разбиране е било възприето напълно и при обжалването на акта по административен ред, който е потвърден с решение № 266/18.02.2020 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ София.

5. При осъществен съдебен контрол за законосъобразност на акта за прихващане или възстановяване, той е потвърден с решение № 3215/18.05.2021 г. на Административен съд София град, постановено по адм. д. № 3213/2020 г. В хода на съдебното производство пред първата съдебна инстанция е изслушана съдебно-икономическа експертиза, която е установила, че „БТК“ ЕАД разполага с документи, включващи поръчки за изкупуване на вторични суровини, фактури за продажби на такива суровини и описи към тях, приемо-предавателни протоколи за предаването им на изкупуващите дружества и кантарни бележки, които позволяват да се проследи, че бракуваните активи са продадени или са унищожени и изхвърлени. Въз основа на справките, придружени и от първичните счетоводни документи – протоколи за брак, протоколи по чл. 117 от ЗДДС, фактури за продажби на вторични суровини и придружаващите ги описи, приемо-предавателни протоколи и кантарни бележки е направен извода, че от бракуваните дълготрайни активи и материални запаси за периода м. октомври 2014 г. – м. декември 2017 г., за които е извършена корекция на ползван ДДС кредит в размер на 304 090, 56 лв. са били продадени като вторични суровини дълготрайни активи и материални запаси, за които е направена корекция на

ползван ДДС кредит в размер общо 949 676, 15 лв., от които 655 442, 38 лв. за дълготрайни активи и 294 233, 77 лв. за материални активи, са унищожени и изхвърлени дълготрайни активи и материални запаси, за които е направена корекция на ползван ДДС кредит в размер на общо 354 414, 39 лв., от които 346 902, 84 лв. за дълготрайни активи и 7 511, 55 лв. за материални запаси. Стоки и услуги, за които „БТК“ ЕАД е извършила корекция на ползван данъчен кредит в размер на 1 002 345, 22 лв. през периода октомври 2014 г. – декември 2017 г. са били заведени в счетоводството на дружеството като дълготрайни материални активи. Те са подлежали на счетоводна амортизация и за тях е налична информация къде са били използвани в дейността на „БТК“ ЕАД. Стоки, за които „БТК“ ЕАД е извършила корекция на ползван данъчен кредит в размер на 301 745, 36 лв. през периода октомври 2014 г. – декември 2017 г. са били заведени в счетоводството като материални запаси. Те не са подлежали на счетоводна амортизация, защото според приложимите счетоводни стандарти материалните запаси не се амортизират. Налична е информация къде са били използвани в дейността на дружеството. Съдът е приел, че в случая дружеството се позовава на разпоредбата на чл. 185, ал. 2 от Директивата, съгласно която не се прави корекция в случай на сделки, по които не е извършено никакво плащане или е извършено частично плащане, или в случай на унищожаване, погиване или кражба на вещ, надлежно доказани или потвърдени, или в случай на стоки, запазени за целите на даването на подаръци с малка стойност или даването на мостри, посочени в член 16. Според дружеството българската версия на чл. 185, ал. 2 от Директивата не е напълно точна, тъй като използва думата "погиване". В другоезичните версии на Директивата използваната дума е с по-различно значение - напр. в английската версия думата е "loss" (загуба, изгубване, липса, брак), в немската- "V. " (загуба, изгубване, липса, фира), във френската - "perte" (загуба) и в италианската- "perdita" (загуба). Разбирането на дружеството е, че съгласно практиката на Съда на Европейския съюз разпоредбите на Директивата трябва да се тълкуват не само въз основа на конкретна версия на един от официалните езици на Европейския съюз, а като се имат предвид и версиите и на другите 23 езика (напр. дело E. T. (C-296/95), параграф 33-36, дело K. G. (C-174/00), параграф 26, дело M. (C-305/01), параграфи 68 и 73-79). Съдът е приел, че в националното ни законодателство и в частност в чл. 80, ал. 2 ЗДДС са посочени изключенията, при които не се извършват корекции по чл. 79 ЗДДС, като сред тези изключения фигурира и бракуването на стоки, но при допълнителни условия, а именно: да са причинени от непреодолима сила (1), причинени от аварии или катастрофи, за които лицето може да докаже, че не са причинени по негова вина или по вина на лицето, което използва стоката (т. 2); технологичен брак в допустимите норми, определени с технологичната документация за съответното производство или дейност (т. 4); брак поради изтичане срока на годност/трайност, определен съгласно изискванията на нормативен акт (т. 5); брак на дълготрайни активи, когато балансовата им стойност е по-ниска от 10 на сто от отчетната им стойност (т. 6). В тежест на данъчно задълженото лице е да докаже, че е извършен брак на стоки в някоя/и от тези хипотези, за да се обори извършената корекция, а такива не се релевират и

доказват от жалбоподателя. В случая търговското дружество твърди, че бракуването е поради това, че вече не се очаква те да носят икономическа изгода – например, защото са изхабени, дефектни, непригодни, остарели, подлежат на подмяна, не могат да се реализират по тяхното предназначение и други. Това се потвърждава и от съдебно-счетоводната експертиза, от заключението на която е видно, че въз основа на справките, придружени и от първичните счетоводни документи (протоколи за брак, протоколи по чл. 117 от Закона за ДДС, фактури за продажби на вторични суровини и придружаващите ги описи, приемо-предавателни протоколи и кантарни бележки), може да се направи извод, че от бракуваните дълготрайни активи и материални запаси за периода октомври 2014 г. - декември 2017 г., за които е извършена корекция на ползван ДДС кредит в размер на 1 304 090. 56 лв. са продадени като вторични суровини дълготрайни активи и материални запаси, за които е направена корекция на ползван ДДС кредит в размер на общо 949 676. 15 лв. (от които 655 442. 38 лв. за дълготрайни активи и 294 233. 77 лв. за материални запаси); са унищожени и изхвърлени дълготрайни активи и материални запаси, за които е направена корекция на ползван ДДС кредит в размер на общо 354 414. 39 лв. (от които 346 902. 84 лв. за дълготрайни активи и 7 511. 55 лв. за материални запаси). Видно обаче от таблица 1 на експертизата при последващата продажба на бракуваните стоки на скрап дружеството не е начислило данък. Предвид всичко това първоинстанционният съд е приел, че обжалваният акт за прихващане и възстановяване е законосъобразен.

IV. Приложимо национално право.

1. Закон за данък върху добавената стойност.

(Редакция от 01.01.2017 г.)

Корекции на ползван данъчен кредит

Чл. 78. (1) Ползван данъчен кредит е стойността на данъка, който регистрирано по този закон лице е приспаднало в годината на упражняване на право на данъчен кредит.

(2) Регистрираното лице е длъжно да коригира размера на ползания данъчен кредит при изменение на данъчната основа или при разваляне на доставката, както и при промяна на вида на доставката.

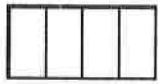
(3) Корекцията по ал. 2 се извършва в данъчния период, през който са възникнали обстоятелствата по ал. 2, с отразяването на документа по чл. 115 или на новия документ по чл. 116, с който е извършена корекцията, в дневника за покупките и в справка-декларацията за съответния данъчен период.

(4) Регистрираното лице е длъжно да коригира размера на ползания данъчен кредит при разваляне на доставка, за която е издадена фактура за авансово плащане в данъчния период, през който се разваля доставката, по ред, определен с правилника за прилагане на закона, независимо дали авансово платената сума му е възстановена, прихваната или уредена по друг възмезден начин и дали доставчикът му е издал кредитно известие.

(5) Алинеи 2 и 4 се прилагат и когато е прекратена регистрацията по

този закон на доставчика.

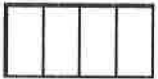
Корекции при унищожаване, липси и брак на стока или при доставка на стока или услуга

Чл. 79. (1) Регистрирано лице, което изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност, е приспаднало данъчен кредит за произведена, придобита или внесена от него стока, при унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоката начислява и дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит.

(4) Начисляването на данъка по ал. 1 – 3 се извършва в данъчния период, през който е възникнало съответното обстоятелство, чрез съставяне на протокол за определяне размера на дължимия данък и отразяването му в дневника за продажбите и справка-декларацията за този данъчен период.

Ограничения за корекции

Чл. 80. (1) Корекции по чл. 79, 79а и 79б не се извършват: в следните случаи:

(2) Корекции по чл. 79 не се извършват в случаите на:

1. унищожаване, липса или брак, причинени от непреодолима сила, както и в случаите на унищожаване на акцизни стоки под административен контрол по реда на Закона за акцизите и данъчните складове;

2. унищожаване, липса или брак, причинени от аварии или катастрофи, за които лицето може да докаже, че не са причинени по негова вина или по вина на лицето, което използва стоката;

3. липси, произтичащи от промяна на физико-химичните свойства в нормални размери, съответстващи на установените норми за пределни размери на естествените фири, и липси на стоки при тяхното съхраняване и транспортиране съгласно нормативен акт или фирмени стандарти и нормали;

4. технологичен брак в допустимите норми, определени с технологичната документация за съответното производство или дейност;

5. брак поради изтичане срока на годност/трайност, определен съгласно изискванията на нормативен акт;

6. брак на дълготрайни активи, когато балансовата им стойност е по-ниска от 10 на сто от отчетната им стойност.

(Редакция до 31.12.2016 г.)

Корекции на ползван данъчен кредит при изменение на данъчната основа и при промяна на вида на доставката

Чл. 78. (1) Регистрираното лице е длъжно да коригира размера на ползвания данъчен кредит при изменение на данъчната основа или при разваляне на доставката, както и при промяна на вида на доставката.

(2) Корекцията се извършва в данъчния период, през който са възникнали обстоятелствата по ал. 1, с отразяването на документа по чл. 115 или на новия документ по чл. 116, с който е извършена корекцията, в дневника за покупките и в справка-декларацията за съответния данъчен период.

Корекции на ползван данъчен кредит в други случаи

Чл. 79. (1) Регистрирано лице, което изцяло или частично е приспаднало данъчен кредит за произведени, закупени, придобити или внесени от него стоки или услуги и впоследствие ги използва за извършване на освободени доставки или за доставки или дейности, за които не е налице право на приспадане на данъчен кредит, дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит.

(3) Регистрирано лице, което изцяло или частично е приспаднало данъчен кредит за произведени, закупени, придобити или внесени от него стоки, при унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоките, както и при промяна на предназначението им, за което вече не е налице право на приспадане на данъчен кредит, начислява и дължи данък в размер на приспаднатия данъчен кредит.

(4) Корекцията по ал. 1 и 3 се извършва в данъчния период, през който са възникнали съответните обстоятелства, чрез съставяне на протокол за извършената корекция и отразяване на този протокол в дневника за продажбите и справка-декларацията за този данъчен период.

Ограничения за корекции

Чл. 80. (2) Корекции по чл. 79, ал. 3 не се извършват в случаите на:

1. унищожаване, липса или брак, причинени от непреодолима сила, както и в случаите на унищожаване на акцизни стоки под административен контрол по реда на Закона за акцизите и данъчните складове;

2. унищожаване, липса или брак, причинени от аварии или катастрофи, за които лицето може да докаже, че не са причинени по негова вина или по вина на лицето, което използва стоката;

3. липси, произтичащи от промяна на физико-химичните свойства в нормални размери, съответстващи на установените норми за пределни размери на естествените фири, и липси на стоки при тяхното съхраняване и транспортиране съгласно нормативен акт или фирмени стандарти и нормали;

4. технологичен брак в допустимите норми, определени с технологичната документация за съответното производство или дейност;

5. брак поради изтичане срока на годност/трайност, определен съгласно изискванията на нормативен акт;

6. брак на дълготрайни материални активи по смисъла на Закона за

счетоводството, когато балансовата им стойност е по-ниска от 10 на сто от отчетната им стойност.

(3) В случаите на корекции по чл. 79, ал. 10 лицето дължи пълния размер на ползвания данъчен кредит независимо от срока по ал. 1, т. 3.

Данъчно събитие и изискуемост на данъка

--	--	--	--

Чл. 163а. (1) Данъчното събитие на доставките на стоки и услуги, посочени в приложение № 2, възниква съгласно общите правила по този закон.

(2) Данъкът за доставките по ал. 1 е изискуем от получателя - регистрирано по този закон лице, независимо дали доставчикът е данъчно задължено или данъчно незадължено лице.

(3) Данъкът за доставките по ал. 1 става изискуем по реда на чл. 25, ал. 6 и 7.

Начисляване на данъка от получателя

Чл. 163б. (1) Начисляването на данъка се извършва от получателя с издаване на:

1. протокол по чл. 117, ал. 2 в срока по чл. 117, ал. 3 - когато доставчикът е данъчно задължено лице;
2. общ протокол за всички доставки, за които данъкът е станал изискуем през съответния данъчен период - когато доставчици са физически лица, които не са данъчно задължени; протоколът се издава на последния ден на съответния данъчен период.

(2) Протоколът по ал. 1, т. 2 задължително съдържа:

1. номер и дата;
2. наименование и идентификационен номер по чл. 94, ал. 2 на лицето, което го издава;
3. данъчен период;
4. описание на стоките и услугите;
5. обща сума на покупните цени на стоките и услугите по т. 4 за данъчния период;
6. начислен данък за периода;
7. наименование и идентификационен номер по чл. 84 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс на доставчика на стоки по приложение № 2, част втора.

Приложение № 2

към глава деветнадесета "а"

--	--	--	--

I. (Изм. – ДВ, бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) Част първа:

1. Битови отпадъци.
2. Производствени отпадъци.
3. Строителни отпадъци.
4. Опасни отпадъци.
5. Отпадъци от черни и цветни метали.
6. Отпадъци от черни и цветни метали с битов характер.
7. Услуги по добив, обработка или преработка на отпадъци по т. 1 – 6.

83. (Нова – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.)
 "Дълготрайни активи" са представляващите част от стопанските активи на данъчно задълженото лице:

а) недвижими имоти по т. 82 и превозни средства по т. 49, с изключение на тези по буква "з", и

б) различни от посочените в буква "а" стоки и услуги, които са или биха били дълготрайни активи по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане с данъчна основа при придобиване, производство или внос, равна на или по-голяма от 5000 лв.

2.Международен счетоводен стандарт 2 „Материални запаси“.

Т. 6 „Определения“

Материални запаси - активи:

- (а) държани за продажба в обичайния ход на стопанската дейност;
- (б) намиращи се в процес на производство за такава продажба; или
- (в) под формата на материали или запаси, които се изразходват в производствения процес или при предоставянето на услуги.

V.Приложимо право на Европейския съюз.

Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност

Корекции на приспаданията

Член 184

Първоначално определената сума за приспадане се коригира, когато е по-голяма или по-малка от тази, на която данъчнозадълженото лице е имало право.

Член 185

1. Корекция се прави по-специално, когато след изготвяне на справка-декларацията по ДДС настъпи някаква промяна във факторите, използвани за определяне на сумата за приспадане, например когато покупките се анулират или се получат намаления на цените.

2. Чрез дерогация от параграф 1, не се прави корекция в случай на сделки, по които не е извършено никакво плащане или е извършено частично плащане, или в случай на унищожаване, погиване или кражба на вещ, надлежно доказани или потвърдени, или в случай на стоки, запазени за целите на даването на подаръци с малка стойност или даването на мостри, посочени в член 16

Въпреки това, в случай на сделки, по които не е извършено никакво плащане или е извършено частично плащане, или в случай кражба, държавите-членки могат да изискват извършването на корекция.

Член 186

Държавите-членки определят подробните правила за прилагане на членове 184 и 185.

Член 187

1. В случаите на дълготрайни активи корекцията се разпределя за период от пет години, включително годината, в която стоките са били придобити или

произведени

Въпреки това, държавите-членки могат да базират корекцията на период от пет пълни години, считано от времето на първото използване на стоките.

В случаите на недвижими имоти, придобити като дълготрайни активи, периодът на корекция може да бъде удължен до 20 години.

2. Годишната корекция се извършва само по отношение на една пета от начисления върху дълготрайните активи ДДС или ако периодът на корекцията е бил удължен — по отношение на съответната дробна част от него.

Корекцията, посочена в алинея първа, се извършва въз основата на измененията на полагащото се приспадане през следващите години по отношение на това за годината, през която стоките са били придобити, произведени или когато е приложимо, използвани за първи път.

Член 189

За целите на прилагането на членове 187 и 188 държавите-членки могат да вземат следните мерки:

а)	да дефинират понятието за дълготрайни активи;
б)	да посочат сумата на ДДС, която трябва да се вземе предвид за корекцията;
в)	да приемат всякакви необходими мерки, така че корекцията да не води до някакво неоснователно предимство;
г)	допускат опростен административен ред.

VI. Практика на Съда на Европейския съюз

Този съдебен състав след преглед на постановените съдебни решения на Съда на Европейския съюз по тълкуването на чл. 184 – чл. 187 от директивата не откри произнасяне на Съда, по въпросите, които ще бъдат поставени.

Независимо от това обстоятелство, тази съдебна инстанция намира за необходимо да посочи поредицата от решения на Съда на Европейския съюз, свързани с тълкуването на чл. 184 – чл. 187 от директивата.

1. Решение на Съда (втори състав) от 17 септември 2020 г. Stichting Schoonzicht срещу Staatssecretaris van Financiën. Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden. Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива

2006/112/ЕО — Недвижими имоти, придобити като дълготрайни активи — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Корекция на първоначално извършеното приспадане — Извършвана наведнъж корекция на цялата сума на това приспадане след първото използване на съответния имот — Период на корекция. Дело С-791/18.

2. Решение на Съда (десети състав) от 16 юни 2016 г. Minister Finansów срещу Jan Mateusiak. Преюдициално запитване, отправено от Naczelny Sąd Administracyjny. Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 18, буква в) и членове 184 и 187 — Облагаеми сделки — Преустановяване на облагаемата икономическа дейност — Задържане на стоки, за които е приспаднал ДДС — Корекция на приспаданията — Период на корекция — Облагане на основание член 18, буква в) от Директива 2006/112 след изтичането на периода на корекция. Дело С-229/15.

3. Решение на Съда (седми състав) от 27 март 2019 г. Mydibel SA срещу État belge. Преюдициално запитване, отправено от Cour d'appel de Mons. Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Хармонизация на данъчните законодателства — Приспадане на данъка, платен по получени доставки — Недвижим имот, придобит като дълготраен актив — Продажба и обратен лизинг (sale and lease back) — Корекция на приспадания на ДДС — Принцип на неутралитет на ДДС — Принцип на равно третиране. Дело С-201/18.

4. Решение на Съда (втори състав) от 25 юли 2018 г. Szeft Krajowej Administracji Skarbowej срещу Gmina Ryjewo. Преюдициално запитване, отправено от Naczelny Sąd Administracyjny. Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Членове 167, 168 и 184 — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Корекция — Недвижими имоти, придобити като дълготрайни активи — Първоначално предназначение за дейност, при която не се извършва приспадане на ДДС, а впоследствие и за дейност, която подлежи на облагане с ДДС — Публичен орган — Качество на данъчнозадължено лице към момента на облагаемата сделка. Дело С-140/17.

5. Решение на Съда (седми състав) от 30 април 2020 г. STT - Correios de Portugal срещу Autoridade Tributária e Aduaneira. Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD). Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Член 173 — Смесено данъчнозадължено лице — Методи на приспадане — Пропорционално приспадане — Приспадане според предназначението — Членове 184 — 186 — Корекция на приспаданията — Промяна в елементите, взети предвид за определяне на размера на приспадането — Осъществена операция, неправилно освободена от ДДС — Национална мярка, забраняваща промяната на метода на приспадане за вече изтекли години — Преклузивен срок — Принцип на данъчен неутралитет, правна сигурност, ефективност и пропорционалност. Дело С-661/18.

6. Решение на Съда (девети състав) от 28 май 2020 г. World Comm Trading Gfz SRL срещу Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) и Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești. Преюдициално запитване, отправено от Curtea de Apel București. Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 90 — Членове 184 — 186 —

Принцип на неутралност на ДДС — Корекция на първоначално определената сума на данъка за приспадане — Намаления, предоставени за вътреобщностни и вътрешни доставки на стоки. Дело С-684/18.

7. Решение на Съда (осми състав) от 12 ноември 2020 г. ITN Comercial Timișoara SRL срещу Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București и Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice. Преюдициално запитване, отправено от Tribunalul București.

Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Отказ от първоначално планираната дейност — Корекция на приспаданията на платения по получени доставки ДДС — Дейност в областта на недвижимите имоти. Дело С-734/19.

8. Решение на Съда (осми състав) от 3 юни 2021 г. VE и DT срещу Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava и др.

Преюдициално запитване, отправено от Curtea de Apel Suceava. Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Право на приспадане — Корекция на приспаданията — Производство по несъстоятелност — Национална правна уредба, която предвижда автоматичен отказ да се допусне приспадане на ДДС във връзка с облагаеми сделки, предхождащи откриването на това производство. Дело С-182/20.

9. Решение на Съда (първи състав) от 15 октомври 2020 г. E. Sp. z o.o. Sp. k. срещу Minister Finansów. Преюдициално запитване, отправено от Naczelny Sąd Administracyjny. Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 90 — Намаляване на данъчната основа на ДДС — Пълно или частично неплащане на цената — Условия, наложени от национална правна уредба за упражняване на правото на намаляване — Условие длъжникът да не е в производство по несъстоятелност или ликвидация — Условие кредиторът и длъжникът да са данъчнозадължени лица по ДДС. Дело С-335/19.

10. Решение на Съда (първи състав) от 11 април 2018 г. Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos срещу AB SEB bankas. Преюдициално запитване, отправено от Lietuvos vyriausybės administracinis teismas. Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Ограничение на правото на приспадане на данъка, платен за получена доставка — Корекция на приспаданията на данъка, платен за получена доставка — Доставка на земя — Неправилно квалифициране като „облагаема дейност“ — Посочване на данъка в първоначалната фактура — Промяна на тази информация от доставчика. Дело С-532/16.

11. Решение на Съда (първи състав) от 22 февруари 2018 г. T - 2, družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme, d.o.o. срещу Republika Slovenija. Преюдициално запитване, отправено от Vrhovno sodišče Republike Slovenije. Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Членове 184 и 185 — Корекция на първоначално определената сума за приспадане по получени доставки —

Промяна във факторите, използвани за определяне на сумата за приспадане — Понятие „сделки, по които не е извършено никакво плащане или е извършено частично плащане“ — Последствия от влязло в сила решение за одобряване на предпазен конкурдат. Дело С-396/16.

12. Определение на Съда (осми състав) от 18 май 2021 г. Skatteverket срещу Skellefteå Industrihus AB. Преюдициално запитване, отправено от Högsta förvaltningsdomstolen. Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Данъчни въпроси — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Приспадане на данъка, платен за получена доставка във фазата на строителството на сграда — Режим на избор за данъчно облагане — Отказ от първоначално планираната дейност — Корекция на първоначално определената сума за приспадане по получени доставки — Отговор на преюдициалния въпрос, който може да бъде изведен недвусмислено от съдебната практика. Дело С-248/20.

13. Решение на Съда (осми състав) от 9 юли 2020 г. HF срещу Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler. Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof. Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Корекция на приспаданията — Промяна на полагащото се приспадане — Дълготраен актив, използван за извършването както на облагаеми, така и на освободени сделки — Преустановяване на дейността, която дава право на приспадане — Остатъчно използване само за извършването на освободени сделки. Дело С-374/19.

14. Решение на Съда (пети състав) от 31 май 2018 г. Finanzamt Dachau срещу Achim Kollroß и Finanzamt Göppingen срещу Erich Wirtl. Преюдициални запитвания, отправени от Bundesfinanzhof. Преюдициално запитване — Данъчно облагане — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Доставка на стоки — Член 65 — Член 167 — Плащане на аванс за придобиване на стока без последваща доставка на въпросната стока — Постановяване на осъдителна присъда за законните представители на доставчика за измама — Несъстоятелност на доставчика — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Условия — Членове 185 и 186 — Корекция от националния данъчен орган — Условия. Съединени дела С-660/16 и С-661/16.

15. Решение на Съда (трети състав) от 18 октомври 2012 г. „ТЕЦ Хасково“ АД срещу Директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“, гр. Варна, при Централно управление на Националната агенция за приходите. Преюдициално запитване, отправено от Административен съд Варна. Данъчни въпроси — ДДС — Право на приспадане — Непарична вноска — Разрушаване на недвижими имоти — Нови конструкции — Корекция. Дело С-234/11.

16. Решение на Съда (седми състав) от 4 октомври 2012 г. ЕТ „ПИГИ — Павлета Димова“ срещу Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“, гр. Варна, при Централно управление на Националната агенция за приходите. Преюдициално запитване, отправено от Административен съд Варна. Данъчни въпроси — ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Право на приспадане — Корекция — Кражба на стоки. Дело С-550/11.

17. Решение на Съда (трети състав) от 29 ноември 2012 г. SC Gran Via Moinești SRL срещу Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) и Administrația Finanțelor Publice București Sector 1. Преюдициално запитване, отправено от Curtea de Apel București. Директива 2006/112/ЕО — Данък върху добавената стойност — Членове 167, 168 и 185

— Право на приспадане — Корекция на приспаданията — Придобиване на терен и на построените върху него сгради с цел разрушаване на тези сгради и изграждане на проект за недвижим имот върху този терен. Дело С-257/11.

18. Решение на Съда (осми състав) от 16 юни 2016 г. Kreissparkasse Wiedenbrück срещу Finanzamt Wiedenbrück. Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Münster. Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Член 173, параграф 1 — Стоки и услуги, използвани едновременно за облагаеми и за освободени доставки (стоки и услуги за смесено използване) — Определяне на подлежащата на приспадане част от данъка върху добавената стойност — Член 174 — Подлежаща на приспадане част, изчислявана при прилагане на критерия за разпределяне според оборота — Член 173, параграф 2 — Дерогационен режим — Член 175 — Правило за закръгляне на подлежащата на приспадане част — Членове 184 и 185 — Корекция на приспаданията. Дело С-186/15.

19. Решение на Съда (седми състав) от 28 февруари 2018 г. Imofloresmira — Investimentos Imobiliários SA срещу Autoridade Tributária e Aduaneira. Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност — Директива за ДДС — Освобождаване на сделки по отдаване под наем или аренда на недвижими имоти — Право на избор на данъчно облагане в полза на данъчнозадължените лица — Въвеждане от държавите членки — Приспадане на данъка, платен за получени доставки — Използване за облагаеми сделки на данъчнозадължено лице — Корекция на първоначално извършеното приспадане — Недопустимост. Дело С-672/16.

VII. Причините, поради които запитващата юрисдикция има въпроси относно тълкуването или валидността на някои разпоредби на правото на Съюза, както и установената от нея връзка между тези разпоредби и националното законодателство, приложимо в главното производство.

В посочените решения на съда на Европейския съюз се акцентира на обстоятелството, че съгласно логиката на системата, установена с Директивата за ДДС, данъците, с които са били обложени получените от данъчнозадълженото лице стоки или услуги, използвани от него за извършване на облагаеми сделки, подлежат на приспадане. Приспадането на платения данък върху получените доставки е свързано със събирането на данъка върху извършените доставки. Когато придобити от данъчнозадължено лице стоки или услуги се използват за целите на сделки, които са освободени или не попадат в приложното поле на ДДС, не може нито да се събира данък по извършени доставки, нито да се приспада данък по получени доставки. Използването или намерението за използване на стоките или услугите определя обхвата на първоначалното приспадане, на което има право данъчнозадълженото лице, както и обхвата на евентуалните корекции в последващите периоди. Посочва се, че всъщност механизмът на корекциите е неразделна част от установения с Директивата за ДДС режим на приспадане на ДДС и цели по-специално да се повиши точността на приспаданията на ДДС, така че да се осигури данъчна неутралност, която представлява основен принцип на общата система на ДДС, въведен от законодателя на Съюза в тази област. Съгласно този принцип правото на приспадане на платения данък за сделките от предходния етап се запазва само

доколкото същите служат за извършването на облагаеми с ДДС доставки. Директивата за ДДС има за цел да създаде тясна и пряка връзка между правото на приспадане на платения ДДС по получени доставки и използването на съответните стоки или услуги за извършването на облагаеми сделки. В това отношение следва да се отбележи, че членове 184 и 185 от Директивата за ДДС посочват общо условията, при които националната данъчна администрация трябва да изисква корекция на първоначално приспаднатия ДДС, без обаче да предвиждат как трябва да се извърши тази корекция. Съобразно чл. 185, алинея 2 от Директивата, корекция се прави по-специално, когато след изготвяне на справка-декларацията по ДДС настъпи някаква промяна във факторите, използвани за определяне на сумата за приспадане, например когато покупките се анулират или се получат намаления на цените. Така направеното посочване на промяната във факторите, използвани за определяне на сумата за приспадане, а именно, когато покупките се анулират или се получат намаления на цените, с оглед на използваните думи „например когато“ прави основателен извод, че същото не е изчерпателно като обхват. Дерогацията от посочената разпоредба се съдържа в ал. 2 на чл. 185 от директивата, съгласно която, чрез дерогация от параграф 1, не се прави корекция в случай на сделки, по които не е извършено никакво плащане или е извършено частично плащане, или в случай на унищожаване, погиване или кражба на вещь, надлежно доказани или потвърдени, или в случай на стоки, запазени за целите на даването на подаръци с малка стойност или даването на мостри, посочени в член 16. Това изброяване на случаите, в които не се прави корекция (в случай на сделки, по които не е извършено никакво плащане или е извършено частично плащане, или в случай на унищожаване, погиване или кражба на вещь, надлежно доказани или потвърдени, или в случай на стоки, запазени за целите на даването на подаръци с малка стойност или даването на мостри, посочени в член 16) би следвало да се приеме за изчерпателно, доколкото параграф 2 на чл. 185, ал. 2 от Директивата дава възможност за дерогация от дерогацията, т.е. дава възможността на държавите-членки да изискват корекция в случай на сделки, по които не е извършено никакво плащане или е извършено частично плащане, или в случай на кражба (подобен извод е съобразен и с решение Решение на Съда от 11 април 2018 г. *Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos* срещу AB SEB bankas, в което се посочва, че на първо място, следва да се отбележи, че задължението за коригиране е определено в член 184 от Директивата за ДДС възможно най-широко, доколкото първоначално определената сума за приспадане се коригира, когато е по-голяма или по-малка от тази, на която данъчнозадълженото лице е имало право, т. 32. Тази формулировка не изключва a priori нито една възможна хипотеза на неправомерно приспадане. Общият обхват на задължението за коригиране се подкрепя и от изричното изброяване на изключенията, разрешени от Директивата за ДДС, в член 185, параграф 2 от нея. В тези случаи, включително и в случая на кражба е очевидно и ясно, че стоките повече не могат да се използват от данъчнозадълженото лице за последващи доставки, поради събития, които са извън неговия контрол. За да се предпази лицето от това да

претърпи и данъчни загуби, освен икономическите такива, не се прави корекция на ползвания данъчен кредит съобразно нормата на чл. 185, параграф 2 от директивата. Изискването по отношение на данъчнозадълженото лице за надлежно доказване на унищожаването, погиването или кражбата е в съответствие с правото на приспадане. Дори и в този случай, обаче директивата предвижда дерогация от дерогацията на чл. 185, параграф 2, като с изречение второ дава възможност на държавите членки да изискват корекция дори в случаите на кражба. При съобразяването на тези обстоятелства, възниква въпросът дали бракуването на стоки би могло да се определи като промяна във факторите, използвани за определяне на сумата за приспадане, възникнала след изготвяне на справка-декларация по ЗДДС. Посочените решения на Съда на Европейския съюз не дават отговор на този въпрос. В ЗДДС, Закона за счетоводството и относимите счетоводни стандарти липсва легална дефиниция на понятието „брак“. Правна регламентация на бракуването се съдържа в Наредба № 1 за бракуване и ликвидиране на негодни основни средства, издадена от Министерството на финансите, отн. през 1992 г. Съгласно чл. 1 от тази наредба, тя урежда условията и реда за бракуване и ликвидиране на стопанисвани от самоуправляващите се стопански организации основни средства, които поради износеност или по други причини са станали негодни за използване по предназначението им, като съгласно чл. 3 Основните средства се бракуват, когато физически са износени, срокът за изхабяването им е изтекъл и са начислени средствата за възстановяването им; морално и физически са износени независимо дали е изтекъл срокът за изхабяването им. Независимо от липсата на такава легална дефиниция, същото понятие е намерило място в практиката и е признато от закона за юридически факт предвид текста на чл. 79, ал. 3 от ЗДДС. Съгласно общоприетата практика към бракуване се пристъпва, когато активът е негоден за използване поради физическото му изхабяване или повреда, или когато е морално остарял и не е възможно да бъде използван или продаден. В резултат на посочените причини, активите стават негодни за използване, поради което подлежат на бракуване. Бракуваните вече материални активи могат да бъдат ликвидирани /физически унищожени/, продадени, преотстъпени за ползване и др. Очевидно е, че така разбрано, понятието „бракуване“ на активите, означава изчерпването им до край при използването им в рамките на икономическата дейност. В съответствие с това Съдът на Европейския съюз е постановил във връзка с корекцията на приспадания данък, че не е налице промяна във факторите по смисъла на разпоредбата, която е понастоящем член 185, параграф 1 от Директивата за ДДС, когато при използването им в рамките на икономическата дейност стоките или услугите се изчерпят докрай (**Judgment of the Court (Fifth Chamber) of 17 May 2001. - Finanzamt Burgdorf v Hans-Georg Fischer and Finanzamt Düsseldorf-Mettmann v Klaus Brandenstein. - Reference for a preliminary ruling: Bundesfinanzhof - Germany. - Sixth VAT Directive - Articles 5(6) and 11A(1)(b) - Allocation of business goods for private purposes - Taxation if the goods or the component parts thereof gave rise to entitlement to deduct input VAT - Meaning of "component parts" of the goods allocated. - Joined cases**

С-322/99 and С-323/99). При решаването на спора, съобразно чл. 185 от Директивата, е налице неяснота дали при бракуване на стоки трябва да се направи корекция на ползвания ДДС кредит, въпреки че след това стоките, които са бракувани са продадени под формата на облагаема доставка като отпадъци (при съобразяване на обстоятелството, че търговията с отпадъци от черни и цветни метали не е част от икономическата дейност на търговското дружество). Разбирането на „БТК“ ЕАД е, че в този случай бракуването не води до прекъсване на пряката връзка между закупените стоки и използването им за облагаемата дейност на дружеството, а ако се приложи чл. 79, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 80 от ЗДДС резултатът би бил заплащането на ДДС два пъти – при извършването на корекция на ползвания ДДС поради бракуването, и при продажбата на бракуваните стоки като отпадъци. Налице е неяснота и относно обстоятелството дали бракуването на стоки може да се определи като промяна във факторите, използвани за определяне на сумата за приспадане съгласно чл. 185, ал. 1 от Директивата в случай, че преди бракуването им стоките са използвани за облагаеми доставки, след бракуването им те са унищожени и изхвърлени, което е надлежно доказано или потвърдено, и няма използване на бракуваните стоки за освободени доставки или такива извън обхвата на ДДС. Неяснота съществува и по въпроса дали думата „погиване“ в чл. 185, ал. 2 от Директивата следва да включва и ситуациите на бракуване. Необходимо е тълкуване на чл. 185 от Директивата в аспекта дали, зали посочения текст не допуска корекция на ползван данъчен кредит само когато унищожаването или погиването на стоките е резултат на събития, които са извън контрола на данъчнозадълженото лице и не могат да бъдат предвидени и предотвратени от него. Или пък е достатъчно единствено обективно стоките да са погинали и унищожени, без значение дали това е било в контрола на данъчнозадълженото лице или не. В тази връзка, нормата на чл. 80, ал. 2 от ЗДДС предвижда, че корекции по чл. 79 не се извършват в случаите на:

1. унищожаване, липса или брак, причинени от непреодолима сила, както и в случаите на унищожаване на акцизни стоки под административен контрол по реда на Закона за акцизите и данъчните складове;

2. унищожаване, липса или брак, причинени от аварии или катастрофи, за които лицето може да докаже, че не са причинени по негова вина или по вина на лицето, което използва стоката;

3. липси, произтичащи от промяна на физико-химичните свойства в нормални размери, съответстващи на установените норми за пределни размери на естествените фири, и липси на стоки при тяхното съхраняване и транспортиране съгласно нормативен акт или фирмени стандарти и нормали;

4. технологичен брак в допустимите норми, определени с технологичната документация за съответното производство или дейност;

5. брак поради изтичане срока на годност/трайност, определен съгласно изискванията на нормативен акт;

6. брак на дълготрайни активи, когато балансовата им стойност е по-ниска от 10 на сто от отчетната им стойност.

С оглед разбирането за понятието „брак“, така, както същото се е наложило в

практиката, дали посочената норма на чл. 80, ал. 2 от ЗДДС, не представлява мярка по чл. 189, б. „в“ от Директивата.

Като съобрази изложените обстоятелства, Върховният административен съд, първо отделение

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определението, с което е даден ход на делото по същество.

ОТПРАВЯ преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз съгласно член 267, първи параграф, буква „б“ от Договора за функционирането на Европейския съюз със следните въпроси

1. Следва ли чл. 185, ал. 1 от Директива 2006/112/ЕО да се тълкува в смисъл, че бракуването на стоки, разбирано като отписване на активи или материални запаси от счетоводния баланс на данъчнозадължено лице поради това, че вече не се очаква те да носят икономическа изгода – например, защото са изхабени, дефектни, непригодни или не могат да бъдат реализирани по тяхното предназначение, представлява промяна във факторите, използвани за определяне на подлежащия на приспадане размер на ДДС във връзка с платения вече данък при закупуването на стоките, която е настъпила след изготвянето на справка-декларацията по ЗДДС и която поради това създава задължение за извършване на корекция на това приспадане, ако бракуваните стоки впоследствие са били продадени като стоки, посочени в приложение № 2, което е облагаема доставка.

2. Следва ли чл. 185, ал. 1 от Директива 2006/112/ЕО да се тълкува в смисъл, че бракуването на стоки, разбирано като отписване на активи или материални запаси от счетоводния баланс на данъчнозадължено лице поради това, че вече не се очаква те да носят икономическа изгода – например, защото са изхабени, дефектни, непригодни или не могат да бъдат реализирани по тяхното предназначение, представлява промяна във факторите, използвани за определяне на подлежащия на приспадане размер на ДДС във връзка с платения вече данък при закупуването на стоките, която е настъпила след изготвянето на справка-декларацията по ЗДДС и която поради това създава задължение за извършване на корекция на това приспадане, ако бракуваните стоки впоследствие са били унищожени или изхвърлени и това е надлежно доказано или потвърдено.

3. При условие, че отговорът на първия и/или втория въпрос е положителен, следва ли чл. 185, ал. 2 от Директива 2006/112/ЕО да се тълкува в смисъл, че бракуването на стоки при горните обстоятелства представлява надлежно доказано или потвърдено унищожаване или погиване на вещь, при което не възниква задължение да се прави корекция на ползвания данъчен кредит за ДДС, платен при закупуването на стоките.

4. Следва ли чл. 185, ал. 2 от Директива 2006/112/ЕО да се тълкува в смисъл, че не трябва да се прави корекция на ползвания ДДС кредит при надлежно доказано или потвърдено унищожаване или погиване на вещь само, когато унищожаването или погиването е причинено от събития извън контрола

на данъчно задълженото лице и тези събития не са могли да бъдат предвидени и предотвратени от последното.

5. При условие, че отговорът на първия и/или втория въпрос е отрицателен, чл. 185, ал. 1 от Директива 2006/112/ЕО, допуска ли национална правна уредба като тази на чл. 79, ал. 3 от ЗДДС в редакцията до 31 декември 2016 г. и чл. 79, ал. 1 от ЗДДС в редакцията след 1 януари 2017 г., която предвижда изискване за корекция на ползван ДДС кредит при бракуването на стоки, дори когато впоследствие последните са били продадени като облагаема доставка на стоки по приложение № 2, или са били унищожени или изхвърлени и това е надлежно доказано или потвърдено.

СПИРА на основание член 631, алинея 1 от Гражданския процесуален кодекс, приложим субсидиарно в административното съдебно производство съгласно член 144 от Административнопроцесуалния кодекс, производството по делото до произнасянето на Съда на Европейския съюз.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕПИСИ от определението да се връчат на страните по делото.

Вярно с оригинала,
секретар:

К.С.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бисер Цветков

ЧЛЕНОВЕ: /п/ Петя Желева

/п/ Камелия Стоянова

